

L'obsessió de Bauzá

El president balear –insensible a les crítiques– manté la intenció de degradar el català legalment.

La política lingüística del PP continua aixecant polèmica. L'obsessió de José Ramón Bauzá per provocar discussions no té aturador. Ja no es tracta, només, del català. És, sobretot, l'actitud que demostra el president. És cosa insòlita: la màxima autoritat de les Illes, en comptes d'intentar matisar, moderar i contemporitzar, cerca expressament d'atjar el foc de la polèmica.

Felanitx. El govern havia decidit que el dia 20 de gener, festiu a Palma, faria la reunió setmanal al poble de Felanitx. Però, per qüestions d'agenda, ho va anul·lar. Abans, des del poble s'havia

fet veure a la direcció del PP que per ventura no era bona idea. Perquè, així com s'havien encès els ànims dels defensors del català, per la política lingüística del govern, era probable que li preparassin una recepció d'allò més sorollosa, al president Bauzá, en arribar a Felanitx. El fet que s'anul·lès la reunió per al dia previst deixà uns dies més perquè es preparàs –bàsicament a través de la xarxa–, entre grups diversos, la rebuda corresponent. De tal manera que quan s'anuncià que la reunió del consell de govern es duria a terme a l'ajuntament del poble el divendres dia 27, Facebook i Twitter bullien organitzant una “adequada

benvinguda” a Bauzá i al seu seguici de consellers.

El govern volia aparentar normalitat absoluta i que qualsevol protesta li era del tot indiferent. Indiferent, és clar, si es tracta de protestes per la degradació del català. No actua de la mateixa manera, per exemple, envers les protestes que ha suscitat entre empresaris i sindicats la nova llei turística. Aquestes crítiques són ateses i, en part, fins i tot han portat el govern a anunciar esmenes importants en el tràmit parlamentari per a adequar la llei a les al·legacions. Però respecte al català no hi ha contemplacions. El govern ho ha deixat ben clar. La reforma de la llei de funció pública, que preveu la degradació del català de requisit a mèrit per a entrar a l'administració i que anul·la diversos articles de la llei de normalització lingüística (1986, aprovada per unanimitat), per a fer del

El govern balear i Spanair

L'estranya forma de comportar-se de Bauzà no es palesa només amb relació al català. Divenres dia 27 esclatava la bomba de la companyia Spanair, que, malgrat que se n'havia anat de Palma a Barcelona, continuava essent d'importància estratègica per a les Illes, pels serveis de línies regulars que cobria. Per tant, una notícia com l'esclat de Spanair havia de ser, teòricament, motiu de preocupació i ocupació seriosa per part del govern. Tanmateix, després del que havia passat a Felanitx, Bauzà, sense haver-ho anunciat, reuní tots els membres del govern al monestir de Lluc. Cap agenda no ho preveia. Es va saber perquè el president ho va anunciar amb una piulada al Twitter. S'hi veien bucòliques fotografies del govern sobre la neu o bé escalfant-se davant el foc. Tot rialles i satisfacció. Com si fossin un grup d'excursionistes. Què decidiren en aquell tancament espiritual al monestir no se sap. De fet, pareix que no hi decidiren pas res. Ara, el fet és que mentre tot l'entramat econòmic balear es preocupava pel tancament de Spanair, el govern balear en ple se n'anava a passar uns dies a la muntanya nevada.

Aquesta actitud del govern de Bauzà va ser objecte de crítiques per part del PSOE, durant la sessió parlamentària de dimarts de la setmana passada. La portaveu socialista, Francina Armengol, va retreure al president que "se n'anàs d'excursió amb el seu govern a Lluc, a relaxar-se amb la neu, en comptes de crear un comitè de crisi" per a fer el seguiment de la rebentada de Spanair; "Posi's les piles", li demanà. El president, de fet, no contestà. Es limità a dir, en to irònic: "Supòs que la culpa del tancament de Spanair és del PP."

Antoni Alorda, diputat del PSM.

castellà també llengua vehicular pertot, no té possible retorn, malgrat que les al·legacions presentades per més de 10.000 persones.

Aquesta actitud envers el català és la mateixa que el president Bauzà va voler imposar en el cas de Felanitx. Ell no rectifica per molta amenaça de protestes que hi hagi. Això sí, es va demanar al delegat del govern espanyol que procuràs salvaguardar l'ordre públic. El poble va ser pres per la Guàrdia Civil. En el moment que el consell de govern es reunia a Felanitx només es manifestaven una vintena d'activistes. Però en sortir els consellers, i a una certa distància de la casa consistorial, ja hi havia més de 300 persones escridassant el cotxe oficial en què es pensaven que anava Bauzà, tot i que en realitat hi havia el portaveu i conseller d'Educació, Rafel Bosch.

“Ja ho va provar Franco i no se'n sortí”, va dir Antoni Alorda (PSM) amb relació a la política lingüística de Bauzà

El fet rellevant de Felanitx no és la protesta, només, sinó l'actitud del president que, malgrat el risc que hi havia forçant la presència del govern –que aquell dia, tot sigui dit, no decidí res mínimament significatiu– a Felanitx, va voler provocar clarament una situació tensa per a demostrar que les crítiques no el fan recular.

El PSM, Bauzà i Franco. A la primera sessió plenària del nou període de sessions del Parlament, el dimecres dia 1 de febrer, la polèmica per la política lingüística del govern superà el carrer i entrà directament a la cambra. El diputat del PSM Antoni Alorda comparà l'actitud que té el govern de Bauzà envers el català amb la que tenia el dictador Francisco Franco. El diputat nacionalista, que definí les actuacions del govern com una “una croada contra el català”, s'adreçà a l'executiu amb aquestes paraules: “No degradin l'oficialitat de la llengua catalana. Si s'hi entesten ens hi trobaran davant. No consentirem que deixin la llengua castellana com l'única llengua en ús a les Balears. Ja ho va provar Franco i no se'n sortí.”

Entre les files conservadores es va voler fer visible immediatament un gran malestar. Amb tot, l'encarregat de respondre va ser la veu moderada de l'executiu: el portaveu i conseller d'Educació, Rafel Bosch. Bosch volgué minimitzar la qüestió i demanà a Alorda que evitàs comparacions com aquella, atès que –segons ell– era “fora de context”.

Quant al fons del debat, Bosch va opinar que la legalitat empara clarament la previsió del govern. Cità la sentència del Tribunal Constitucional que impedeix de prioritzar el català “a costa del castellà”, la qual cosa, segons el conseller, implica que tots dos idiomes han de ser presents alhora a tot àmbit oficial. Conseqüentment, el govern, va dir, evitarà que el català sigui l'única llengua de l'administració, tal com preveia la llei de normalització lingüística. Sobre aquesta llei, declarà que, com que havia estat aprovada el 1986 (sota govern conservador, val a dir-ho), “ja requeria canvis” per a adaptar-la a l'evolució social que han viscut les Balears els darrers 25 anys.

Miquel Payeras